

دانشگاه علامه طباطبائی

دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی

پایان نامه کارشناسی ارشد رشته رفتار حرکتی گرایش رشد حرکتی

عنوان:

اثر حاد تمرينات نوروکامبت بر الگوی الکتروانسفالوگرافی و عملکرد شناختی ورزشکاران رزمی

استاد راهنما:

دکتر محمدرضا قاسمیان مقدم

استاد مشاور:

دکتر احسان زارعیان

استاد داور:

دکتر زهرا سلمان

پژوهشگر:

فصیحه سادات رادمنش

زمستان ۱۴۰۰

چکیده

هدف از پژوهش حاضر بررسی تأثیر حاد تمرينات نوروکامبت بر الگوی امواج مغزی بود. جامعه آماری اين پژوهش را دختران ۱۷ تا ۲۲ سال شهر تهران که حداقل ۲ ماه سابقه ورزش رزمی داشتند، تشکيل دادند. بدین منظور، از روش نمونه گيري داوطلبانه استفاده شد و در نهايىت تعداد ۱۳ نفر که معيارهای شركت در اين پژوهش را دارا بودند انتخاب شده و در دو جلسه تمرين رزمی ساده (بدون بار شناختي) و تمرينات نوروکامبت (تمرين رزمی با بار شناختي) شركت کردند. هر جلسه جمما ۳۵ دقيقه و شامل ۵ دقيقه گرم کردن ۲۵ دقيقه فعاليت و ۵ دقيقه سرد کردن بود. قبل و پس از هر جلسه تمرينی فعاليت امواج مغزی افراد به وسیله الکتروانسفالوگرافی ثبت شد. همچنین بازداری افراد نيز با استفاده از آزمون برو-نو قبلي و بعد از مداخله تمرينی اندازه گيري شد. داده های تحقيق با استفاده از آمار توصيفي برای توصيف، طبقه بندی و تنظيم نمرات خام به وسیله محاسبه شاخص های گرايش مرکزي (ميانگين)، شاخص های پراكندگي (انحراف استاندارد) و رسم نمودار استفاده شد. همچنین در بخش آمار استنباطي نيز آزمون تحليل واريанс عاملی با اندازه های تكراري ۲*۲ و آزمون های تقيبي بونفرونی و LSD مورد بررسی قرار گرفت. سطح معنی داری در تمام فرضيه های پژوهش ۰/۰۵ >P در نظر گرفته شد. در نهايىت نتایج اين پژوهش نشان داد که تمرينات نوروکامبت باعث افزایش توان نسبی موج بتا در لوب آهيانهای می شود. همچنین هر ۲ نوع تمرينات رزمی با و بدون بار شناختي سبب کاهش زمان واکنش شدند اما بررسی ها حاکی از آن بود که ميانگين زمان واکنش پس از تمرينات نوروکامبت نسب به تمرينات رزمی ساده به طور معناداری كمتر بود که نشان دهنده بهبود حفظ توجه در طول زمان يا پايداری توجه در نتيجه تمرينات نوروکامبت می باشد.

وازگان کلیدی: نوروکامبت، امواج مغزی، توانمندسازی شناختی.